

sygn. akt II K 881/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

5 sierpnia 2019

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hanna Mincer

Protokolant starszy sekretarz sądowy Anna Frelik

w obecności prokuratora Tomasza Grzyb

po rozpoznaniu dnia 5 sierpnia 2019

sprawy **R. G.** ur. (...) w T.

syna Z. i K. z domu B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 czerwca 2019 ok godz. 22:05 w miejscowości R. ul. (...) kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości, I badanie godz. 22:05 – 0,65 mg/l, II badanie godz. 23:03 – 0,72 mg/l, III badanie godz. 23:16 – 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk,

orzeka:

I uznaje oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk, wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

II na podstawie art. 73§1 kk, w okresie próby, oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;

III na podstawie art. 43a § 2 kk, orzeka środek karny w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego poprzez zapłatę kwoty 5000 (pięciu tysięcy) złotych, na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W.;

IV na podstawie art. 42 § 2 kk, orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym z wyłączeniem pojazdów kategorii(...) na okres 3 (trzech) lat, z zaliczeniem, na podstawie art. 63§ 4 kk, okresu zatrzymania prawa jazdy od 14 czerwca 2019;

V zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (stu dwudziestu) zł tytułem opłaty i obciąża poniesionymi wydatkami w kwocie 70 (siedemdziesięciu) zł.

Sygn. akt II K 881/19

UZASADNIENIE

R. G. w dniu 16 czerwca 2019, około godziny 22:05 został zatrzymany do kontroli drogowej w m.(...) na ul. (...). Poruszał się samochodem osobowym V. (...) nr rej. (...), jechał sam. Został poddany, przy pomocy urządzenia A., badaniu

stanu trzeźwości. Stwierdzono u niego o godz.22:05 – 0,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 23:03 – 0,72mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu a o godz. 23:16 – 0,68 mg/l.

R. G. zatrzymano prawo jazdy nr (...) kat. (...)

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 11v-12, 35-36 akt; protokół badania stanu trzeźwości k. 3 akt; świadectwo wzorcowania urządzenia do badania stanu trzeźwości k. 3a akt; pokwitowanie zatrzymania prawa jazdy k. 5 akt – dokumenty ujawniono na k. 35v akt.

R. G. ma(...)lat. Nie był dotychczas karany sędownie.

Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest stolarzem. Jest żonaty, ma pięcioro dzieci przy czym dwoje najmłodszych w wieku 16 i 17 lat pozostaje na jego utrzymaniu. Jest zatrudniony w firmie (...) w T. jako kierowca pojazdu ciężarowego z wynagrodzeniem miesięcznym 2 600 zł. Żona pracuje w sklepie jako sprzedawca i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1500 zł.

Dowody: -wyjaśnienia oskarżonego – k. 35,

-karta karna – k.15 akt.

R. G. konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśniał, że 16 czerwca 2019, w niedzielę pojechał samochodem do kolegi w odwiedziny. Kolega zaproponował drinka na co on się zgodził. Alkohol zaczęli spożywać około godz. 18:00 a przed 22:00 postanowił wracać samochodem do domu. Wypili około 400 ml wódki. Wsiadł do samochodu ponieważ czuł się dobrze. Wyjaśnił ponadto, że bardzo żałuje tego co się stało, że jest to jego wielką głupotą, zdarzyło się po raz pierwszy i nigdy się nie powtórzy. Dodał, że jak straci pracę to nie będzie miał jak siebie i rodziny utrzymać a od 30 lat pracuje jako kierowca. Złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania a w przypadku jego nie uwzględnienia wniósł o pozostawienie mu kat. (...) prawa jazdy co umożliwiłoby mu kontynuowanie pracy (wyjaśnienia oskarżonego – k. 11v-12, 35-35v akt).

Sąd w pełni dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie dotyczącym zarzucanego mu czynu. Prezentował on w toku całego postępowania spójną, logiczną i konsekwentną wersję. Znajdowała ona nadto potwierdzenie w dowodzie z dokumentu w postaci protokołu badania trzeźwości. Wobec tego, Sąd nie znalazł podstaw ku temu, by odmówić wyjaśnieniom oskarżonego wiarygodności.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał R. G. za winnego tego, że w dniu 16 czerwca 2019 ok godz. 22:05 w miejscowości R. ul. (...) kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości, I badanie godz. 11:05 – 0,65 mg/l, II badanie godz. 23:03 – 0,72 mg/l, III badanie godz. 23:16 – 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

W myśl art. 178 a § 1 k.k. karze podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Z kolei zgodnie z brzmieniem art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Omawiane przestępstwo ma charakter formalny i polega na samym prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Sam fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą odpowiedzialność, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i nie spowodził konkretnego niebezpieczeństwa (wyrok SN z 24.11.1960 r., V K 556/60, SMO 1961, Nr 1, s. 190; wyrok SN z 10.3.1964 r., IV K 1296/61, OSNKW 1964, Nr 11, poz. 152; wyrok SW w Poznaniu z 25.2.1966 r., V 1 Kr 865/65, GSIP 1966, Nr 8, s. 6). Może być ono popełnione umyślnie w formie zamiaru bezpośredniego (dolus directus) lub ewentualnego (dolus eventualis). Jeżeli czyn był popełniony nieumyślnie, sprawca nie może być pociągnięty do odpowiedzialności z tego przepisu. Odpowiedzialność na podstawie art. 178 a § 1 k.k. ma miejsce wówczas, gdy sprawca ma świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem

środka odurzającego, jak i wtedy, gdy przewiduje, że w wyniku upływu czasu alkohol nie uległ jeszcze wydaleniu z organizmu i na to się godzi. Świadomość istnienia stanu nietrzeźwości, rozumiana być musi jako wynikająca z poziomu rozwoju psychicznego zdolność rozpoznania określonego stanu własnej osoby; w praktyce sądowo-psychiatrycznej termin świadomość oznacza przytomność (postanowienie SN z 10.9.2008 r., V KK 160/08, OSNwSK 2008, Nr 1, poz. 1802, z glosą R.A. S., Prok. i Pr. 2009, Nr 4, s. 165-169).

Na podstawie zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego została wykazana w sposób nie budzący wątpliwości. Sam oskarżony nie kwestionował faktu, iż prowadził pojazd mechaniczny na drodze publicznej, mimo tego, że chwilę wcześniej spożywał alkohol.

Przypisany oskarżonemu występki zagrożony jest alternatywnie karą grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności do lat dwóch.

Niewątpliwie czyn oskarżonego charakteryzuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Wynika to z faktu, iż jego występki godzi w istotne dobro chronione prawem, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji (a tym samym bezpieczeństwo innych uczestników ruchu drogowego). Oskarżony dopuścił się nadto zarzucanego mu czynu w zamiarze bezpośrednim, wsiadając do samochodu chwilę po zakończeniu spożywania alkoholu. Co więcej, stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego było wysokie (ponad promil), naruszył on jeden z podstawowych obowiązków dobrego kierowcy (tj. powinność trzeźwości), działał bez usprawiedliwiającej go motywacji, a stopień naruszonych jego czynem reguł ostrożności należy ocenić jako bardzo wysoki. Sąd wziął również pod uwagę to, że oskarżony jechał w nocy, przy znikomym natężeniu ruchu. Fakt ten nie może jednak prowadzić do uznania, że stopień społecznej szkodliwości jego czynu nie jest wysoki. Obciążająco na wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary wpłynął również fakt, iż zajmuje się on prowadzeniem pojazdów w ramach swoich obowiązków zawodowych. Wobec tego, tym bardziej spoczywa na nim powinność bycia wzorem dla innych kierowców w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa na drodze. Temu obowiązkowi niewątpliwie rażąco uchybia prowadzenie przez niego pojazdu w stanie nietrzeźwości. W tym kontekście, stopień winy oskarżonego ocenić należy jako znaczący. Sąd przy wydawaniu orzeczenia o karze uwzględnił również czynniki łagodzące w postaci dotychczasowej niekaralności oskarżonego, przyznania się do winy i wyrażenia skruchy.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, że wymierzenie kary grzywny, bądź też kary ograniczenia wolności byłoby w obliczu czynu oskarżonego zbyt łagodne. Powyżej opisane okoliczności wskazują, że jedynie kara pozbawienia wolności może względem niego spełnić cele wychowawcze i poprawcze, a także zaspokoić potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec M. S. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata. W niniejszej sprawie skorzystanie przez oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jest wystarczające do osiągnięcia względem niego celów kary, a zwłaszcza dla zapobieżenia powrotowi do zachowań przestępczych. W ocenie Sądu, sam fakt wymierzenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w połączeniu z dozorem kuratora oraz środkami karnymi w postaci zakazu prowadzenia pojazdów i świadczenia pieniężnego, nauczy go poszanowania porządku prawnego i skłoni do przemyślenia swego dotychczasowego postępowania.

W punkcie III wyroku, na podstawie art. 43a § 2 kk, Sąd zobowiązał oskarżonego do spełnienia świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przepis ten obligował Sąd do orzeczenia świadczenia pieniężnego za przestępstwo z art. 178a § 1 kk w wysokości co najmniej 5.000 złotych (maksymalny wymiar to 60 000 zł). W ocenie Sądu, obecna sytuacja majątkowa oskarżonego i okoliczności sprawy nie uzasadniały orzeczenia tego świadczenia w kwocie wyższej niż minimalna.

Na podstawie art. 42 § 2 kk, Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym z wyłączeniem kat. C+E na okres 3 lat, albowiem w sytuacji popełnienia przestępstwa z art. 178 a § 1 kk, wymierzenie tego środka karnego jest obligatoryjne. Mając na względzie fakt, iż oskarżony nie był dotąd karany, Sąd uznał, że orzeczenie przedmiotowego zakazu na okres ustawowo minimalny

będzie adekwatne i wystarczające. Norma wyrażona w art. 63 § 4 kk wskazuje, że na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zalicza się okres zatrzymania prawa jazdy. Wobec powyższego, na poczet owego środka, zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 czerwca 2019.

Odnosząc się do wyłączenia z zakazu prowadzenia pojazdów kat C+E należy wskazać, że Sąd oczywiście ma na uwadze, że oskarżony jest kierowcą zawodowym, a zatem wymagać należy od niego więcej, aniżeli od innych uczestników ruchu. Ponadto należy zauważyć, że stężenia alkoholu w jego organizmie w czasie popełnienia przypisanego mu występku było znaczne. Sąd miał tu także na uwadze, że wykonywanie kar zawsze wywoływać musi negatywne konsekwencje w życiu osobistym i zawodowym skazanego i jego rodziny. Fakt taki stanowi bowiem naturalną konsekwencję naruszenia porządku prawnego i będącego jego efektem skazania. Jednak w ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego możliwości zarobkowania byłoby nieadekwatne do okoliczności sprawy i zawinienia oskarżonego i byłoby zbyt surowe. Oskarżony swoją postawą w toku postępowania daje podstawy do wniosku, że orzeczone kary i środki karne przyniosą oczekiwany efekt w postaci niepopelniania przestępstw.

O kosztach sądowych orzeczono, na podstawie art. 627 kpk, i w oparciu o art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity - Dz.U. z 2015, poz. 615, ze zm.) uznając, że łączna kwota 190 zł nie przekracza możliwości zarobkowych oskarżonego.